

Elisabeth Krarup de Medeiros prædiken 2. søndag efter helligtrekonger

Taler

Elisabeth Krarup de Medeiros
Sognepræst

Dato

19. januar 2025

Sted

Brøndby Strand Kirke

Omstændigheder**Prædikentekst:**

Johannesevangeliet kapitel 2, vers 1-11

- 1 Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Den tredje dag var der bryllup i Kana i Galilæa, og dér var Jesu mor med; også Jesus og hans disciple var indbudt til brylluppet. Men vinen slap op, og Jesu mor sagde til ham: »De har ikke mere vin.« Jesus sagde til hende: »Hvad vil du mig, kvinde? Min time er endnu ikke kommet.« Hans mor sagde til tjenerne: »Gør, hvad som helst han siger til jer.«

Der var dér seks vandkar af sten; de stod der efter jødernes regler for renselse og rummede hver to til tre spande. Jesus sagde til dem: »Fyld karrene med vand.«

- 10 Og de fyldte dem helt op. Og han sagde til dem: »Øs nu op og bær det hen til skafferen.« Det gjorde de så. Men da skafferen havde smagt på vandet, der var blevet til vin – han vidste ikke, hvor den kom fra, men det vidste de tjenere, som havde øst vandet op – kaldte han på brudgommen og sagde til ham: »Man sætter ellers den gode vin frem først, og når folk har drukket godt, så den ringere.

Du har gemt den gode vin til nu.« Dette gjorde Jesus i Kana i Galilæa som begyndelsen på sine tegn og åbenbarede sin herlighed, og hans disciple troede på ham.

- 20 Johannesevangeliet 2,1-11

- Jeg elsker at fejre gudstjeneste juleaftensdag. Denne gang ingen undtagelse. Jeg cyklede hjem efter endt gerning - godt og grundig opløftet, og jeg havde hvisket til både Vor Herre og mig selv, at nu kunne julefreden godt indfinde sig. At

juleaften nærmede sig, blev bekræftet af duften af steg og brun sovs efterhånden som jeg cyklede ad stier og veje hjem til præsteboligen.

30 Men knap var jeg nået hjem, før mobiltelefonen ringede i lommen. Det var en af de frivillige fra den juleaftensfejring, der skulle foregå i kirken blot en time senere. ”Elisabeth! Kan du låne os seks flasker rødvin til julemaden?” lød spørgsmålet i den anden ende af linjen.

Jeg blev noget overrasket, men havde heldigvis nok på lager, til at kunne hjælpe
35 værterne ud af krisen.

Ved en fejl, var der ikke blevet købt nok rødvin, og det var en ubehagelig situation af stå i for de frivillige, der ønskede at give det allerbedste til de 60
40 gæster, der skulle fejre aftenen her i Brøndby Strand Kirke. Så inden for få minutter havde jeg fundet en kasse frem – og stod klar ude ved fortorvet til at lægge vin i den frivilliges bil netop som mørket faldt på...næsten som en anden
vinpusher. Ja...opgaverne for den lokale sognepræst kan være mangfoldige.

Vi griner af det nu...knap fire uger senere. Men det var ikke en sjov situation at
45 stå i for værterne juleaften. Det var det heller ikke for brudeparret, der havde inviteret til fest, da vinen slap op, som vi læser det i dagens evangelietekst. Situationen, der blev anledningen til at Jesus lavede sit første mirakel. Først senere læser vi om helbredelser og dødeopvækkelser.

50 Men vinunderet gjorde Jesus i Kana i Galilæa som begyndelse på sine tegn og åbenbarede sin herlighed, og hans disciple troede på ham, står der.

Tegn.

55 Åbenbaring.

Herlighed.

Alt sammen noget, der kan opbygge tro. Og dét gjorde det for disciplene. De
60 smagte hvor vidunderligt og glædeligt det er, når man inviterer Jesus ind i festen.

Dette mirakel – dette under, hvor Jesus gør vand til vin, er et tegn. Også for os. Men kan vi se hans herlighed åbenbaret i det tegn? Kan vi endda få lov at smage

vinens glæde i dag? Smage den glæde det kan afstedkomme, når Jesus inviteres ind i festen og han får lov til – eller plads til - at handle i vores liv.

- 70 I dagens evangelietekst, står der at der hvor bryllupsfesten fandt sted, stod der renselseskar. Jøderne brugte dem som en del af deres religiøse praksis, hvor de vaskede sig for at blive rene og værdige i Guds øjne. Men i Kana var karrene tomme, og de stod der - tomme og tørre – nærmest som et symbol på håbløshed. I årevis havde de brugt dem til renselse, men uden at det
- 75 havde bragt dem nærmere Guds rige. Derfor kan de have mistet troen på, at det stadig gav mening at bruge karrene og følge forskrifterne.

- Så kommer Jesus og beder dem fylde karrene med vand, og straks forvandles vandet til vin – endda en vin af usædvanlig god kvalitet. De tomme kar, der
- 80 tidligere havde været et symbol på tomhed, bliver fyldt med ny livskraft og glæde. Vin er et symbol på glæde, men kan også pege hen på nadveren. Det er ikke kun for festens skyld, men i høj grad som et **tegn**, at Jesus får vin til at flyde fra renseskarrene.

- 85 Det var netop vin, som Jesus brugte den sidste aften med sine disciple, da han sagde: "Denne kalk er den nye pagt ved mit blod, som udgydes for jer til syndernes forladelse". Vinen i karrene kan pege på Jesus og hans korsfæstelse, død og opstandelse. Alt sammen noget disciplene jo ikke kendte til eller havde gennemlevet endnu, da de sad ved bryllupsfesten, så for dem var det det
- 90 umiddelbare tegn, det sanselige, det overrumplende, det overnaturlige, det vidunderlige og forunderlige ved Jesu første mirakel, der gjorde, at de troede på ham.

- Men for os, der ved hvordan det gik Jesus sidenhen er tegnet også meningsfyldt
- 95 på andre måder. For vand og vin flyder stadig, når vi forvalter kirkens to sakramenter.

....

- 100 Man plejer at servere den bedste vin først, og når folk har drukket så meget, at de ikke længere kan smage forskel, serverer man den billigere vin. Denne praksis har sandsynligvis eksisteret i lang tid, og måske er den stadig gældende ved mange fester □ Men som **tegn** er det væsentlige her, at Jesus selv er den gode vin! Jesus

105 – og det liv der kommer med troen på ham - er den vin, der bliver serveret for os, efter vi havde drukket os mætte i den "dårlige vin."

Dårlig vin som at forstå som den lovbaserede religion i det gamle testamente.

110 Dårlig vin som at forstå et liv uden fred.

Dårligt vin som at forstå som et liv uden nåde.

Dårlig vin som at forstå som et liv uden Jesus.

115 Jesus er den nye vin – den gode vin, der spreder glæde. Ægte glæde.

Vi var ikke til festen i Kana og **smagte** ikke vinen, men vi har fået det vigtigste givet: Underet. Tegnet, og det, det peger hen imod – nemlig Jesus Kristus, dåben og nadveren. Her kan vi alle være med til at høre, se og ikke mindst
120 smage, når Jesus siger, at denne kalk er hans blod, udgydt "til syndernes forladelse". Vi er rene for Gud – ikke fordi vi selv har vasket os, men fordi Gud har rensset os i dåben og nadveren.

Døbefonten og alterkalken er Guds vaskefade – eller renselseskar, om man vil.
125 Derfor vil festens glæde aldrig ende for os, men vi fyldes med visheden om at vi er inviteret med til en himmelsk fest, som vi aldrig har set mage til.

Tegnet minder os om, at når vi føler os udtørrede eller tomme i livet, når vi lider savn eller afmagt, eller når vi fejler, kan vi invitere Jesus til at gøre et vinunder i
130 vores liv og fylde vores tomme kar med glædens vin.

....

Det er snart fire uger siden vi stod i en vin-krise her i kirken, netop som
135 juleaftensfejringen skulle begynde.

Men vi skal ikke bekymre os om at stå tomhændet, når vi kommer til døbefonten og alterkalken. For der er vi hverken afhængige af om butikker holder julelukket eller om der er dækning på kontoen til at købe en flaske mere. Ej heller om vi fejler eller ikke slår til. Guds renselseskar – døbefonten og
140 alterkalken - er tilgængelige for enhver. Dét er ikke blot et tegn. Det er liv og virkelighed.

Derfor kan vi sige:

145

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd. Du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed.

Amen.

150

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype

Digitalt manuskript

155

Tags

2. søndag efter helligtrekonger, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/elisabeth-krarup-de-medeiros-praediken-2-sondag-efter-helligtrekonger>

160

165

170

175

180